

Lars Løkke Rasmussens tale ved Folketingets åbning

Taler

Lars Løkke Rasmussen
Statsminister

Dato

2. oktober 2018

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

... de smukke unge mennesker
Pludselig er de stukket af.

Søndag døde hele Danmarks gavflab og folkepoet, Kim Larsen.

Men hans sange og poesi lever videre. Til evig tid. Til evig tid.

De smukke, unge mennesker. Hvad står de overfor?

På den ene side en verden med enorme fremskridt.

Siden min ældste søn blev født, er spædbørnsdødeligheden i verden faldet med mere end 40 procent.

Siden min datter blev født, er andelen af verdens befolkning, som lever i ekstrem fattigdom, mere end halveret.

Verden er blevet et bedre sted. For langt de fleste mennesker.

På den anden side – opbrud.

Klimaforandringer. Som er i fuld gang. I februar nåede temperaturen 6 plusgrader i det allernordligste Grønland.

Ny teknologi. Der ændrer måden, vi lever på. Er sammen på. Arbejder på.

Nye magtbalancer. USA, som går egne veje. Rusland, som optræder aggressivt. Kina, som fylder mere og mere.

Og midt i det hele – Danmark.

Også vi mærker forandringerne.

Men vi er godt rustet til at gribe dem.

Danmark er ikke perfekt – men det er et af de bedste lande, der findes.

Vi har forenet vækst og velfærd. Så fremgang ikke kun er for de få.

Vi har kombineret rettigheder og pligter. Så vores land hænger sammen. Og er et forbillede.

Vi er vokset i frihed og fællesskab. Ved at insistere på friheden til at leve livet. Men også på ansvaret for vores medmennesker.

Vi forholder os kritisk til autoriteter. Men har tillid til hinanden.

Vi ved, at fremgang ikke kommer af sig selv. Eller skabes af de få. Men skal komme alle til gode.

Vi er et godt land, fordi vi giver plads til hinanden. Udvikler Danmark – og står sammen, når det gælder.

Hvor andre landes demokratier blev formet i skyggen af revolution. Blev vores skabt i lyset af fredelig forandring.

Hvor andre landes arbejdsmarked er stift og konfliktfyldt. Er vores funderet på respekt, dialog – og et fælles ønske om fremgang.

Hvor nogle lande oplever en stor kløft mellem rig og fattig. Holder vi fast i et samfund uden store skel.

Dét kan vi godt være stolte af. Det er jeg stolt af.

Fællesskabet er Danmarks styrke.

***

Og Danmark er stærkt.

Siden valget har beskæftigelsen sat rekord.

146.000 flere private lønmodtagerjob.

I 98 ud af landets 98 kommuner er en større andel af borgerne kommet i arbejde.

Velstanden er vokset med over 9.000 kr. per dansker.

Tusinder er løftet fra kontanthjælp – og ind i arbejdsfællesskabet. Et kæmpe socialpolitisk fremskridt.

Det er slet ikke så dårligt.

Det er først og fremmest danskernes egen fortjeneste. De har arbejdet sig ud af krisen.

Men det skyldes også de reformer, vi har gennemført.

Reformer, som fik skyld for en del – dengang. Men som gavner Danmark, i dag.

Tilbagetrækningsreform, skattereformer, dagpengereform, kontanthjælpsreformer.

Alle har de bidraget til fremgang. Og til at arbejdsstyrken – alene i år – vokser med næsten 40.000 personer. Og 25.000 næste år. Det gør opsvinget muligt.

Og denne regering har fortsat. Sænket skatter og afgifter med omkring 20 milliarder kroner.

Så det bedre kan betale sig at arbejde. Især for folk med lave indkomster. Og vi har taget hånd om det såkaldte samspilsproblem. Det kan nu også bedre betale sig at spare op til pension.

Det er slet ikke så dårligt.

Regeringen har investeret i velfærden.

Alene siden valget er der i gennemsnit investeret 4 mio. kr. ekstra i sundhedsområdet – hver dag.

Og i samme periode har kommunerne fået flere penge til børnehaver, skoler og hjemmehjælp.

Det er egentlig ret godt.

***

Men kvaliteten af et velfærdssamfund kan ikke gøres op i kroner og øre alene.

Den skal først og fremmest måles på, om borgerne føler sig trygge. Om hjælpen kommer, når de har brug for den. Om der er tid til omsorg.

I sommer fik jeg en mail fra Per fra Hedensted.

Det var et af de breve, som gjorde indtryk. Per skrev, hvordan han havde fået en – som han udtrykte det – kongelig behandling på sygehuset. Og han skrev bare for at sige tak.

Ikke kun til mig, men – som han skrev – også til dine 178 kolleger i Folketinget for at have været med til at skabe et samfund, hvor man kan få den bedste behandling, når man bliver syg.

Den tak fra Per vil jeg gerne bringe videre i dag:

Tak fordi I har været med til at forbedre vores sundhedsvæsen, så det i dag er langt bedre. Ikke perfekt – men godt. Hvilket står i skærende kontrast til situationen i 2001.

Dengang var det danske sundhedsvæsen kørt i sæk.

Danskernes tillid til sundhedsvæsenet var så ringe, at mange begav sig af sted på de tyske motorveje i jagten på en tvivlsom behandling.

Den udvikling har vi vendt.

Klare patientrettigheder. Nye supersygehuse. Faldende ventetider. Faldende hjertedødelighed. Bedre kræftoverlevelse. Langt flere behandlinger.

5.800 flere læger. 5.900 flere sygeplejersker.

Vi har investeret i sundhed. Og samlet specialerne. I dygtige enheder. Med den højeste ekspertise.

Ja, der er blevet længere til operationsstuen. Til gengæld får vi langt bedre behandling. Langt bedre overlevelse.

Det bytte står jeg gerne inde for. Til hver en tid.

Vi skal ikke tilbage til den tid, hvor vi godt nok havde flere hospitaler tæt på. Men hvor folk måtte rejse ud af landet efter behandling.

Til gengæld skal vi løse de problemer, vi står med i dag.
Det første er nærhed.

I dag skal alt for mange mennesker på hospitalet for at få en relativ ukompliceret kontrol. Det presser både patienter og sygehuse.

Men for eksempel behøver patienter med hjertesygdomme ikke at komme til sygehuset for at få genoptræning. Rehabilitering.

I Region Midtjylland har man fundet ud af, at det godt kan foregå i kommunernes sundhedscentre. Så patienterne ikke skal rejse så langt.

Det vil også hjælpe på den anden udfordring. At alt for mange patienter mangler sammenhæng i deres behandlingsforløb.

Jeg tror alle, vi kender et menneske, der har oplevet det.

Vores mor, far eller tante. Som måske falder i hjemmet. Bliver indlagt på hospitalet. Hvor der viser sig flere problemer. Men hvor systemerne ligesom ikke taler med hinanden.

Hverken internt på sygehuset – eller mellem sygehuset, kommunen og den praktiserende læge. Bare det at koordinere med en sygetransport fra hospitalet og hjem kan virke som en udfordring.

Og hvis der er behov for opfølgende pleje, kan det gå helt i stå.

Det skal vi gøre meget bedre. Det er ikke nok, at behandlingen er god. Forløbet skal også føles trygt. Og det slutter først, når patienten har det godt igen.

For det tredje er der for store forskelle i sundhedstilbuddene, alt efter hvor i landet man bor.

Behandling må ikke afhænge af postnummer. Vi skal skabe langt mere lighed på tværs af landet.

Det handler blandt andet om at få bredt de gode eksempler ud. Som sætter borgeren i centrum.

Gode folk i Nordjylland har indført et system, hvor KOL-patienter selv kan måle puls, blodtryk og iltmætning hjemme i sofaen. Sendt tallene via en tablet til kommunen eller sygehuset, som følger op, hvis der er behov.

Det sparer alle for bøvl. Først og fremmest patienten. Og har fungeret i Nordjylland siden 2015. Alligevel er det endnu ikke bredt ud til resten af landet.

Det kan ikke være meningen.

På den anden side af efterårsferien vil regeringen fremlægge en sundhedsreform. Der – som en del af sammenhængsreformen – vil sætte borgeren, mennesket, patienten i centrum.

Målet er at skabe dén organisering, der bedst muligt kan drive udviklingen af vores sundhedsvæsen fremad. Til gavn for borgeren.

Nationalt, hvor forskellene skal være mindre og kvaliteten større.

Lokalt, hvor 21 nye sundhedsfællesskaber fremover skal bygge bro mellem sygehuset, kommunen og den praktiserende læge.

Hvert sundhedsfællesskab bliver bygget op omkring ét af de nuværende akutsygehuse. De vil i gennemsnit dække 4-5 kommuner. Og være en ny drivkraft for, at behandlingen bliver sammenhængende.

Så den svækkede ældre patient, der bliver indlagt på hospitalet, oplever at blive taget trygt og ordentligt hånd om. Hvor sygehus, egen læge og kommunen arbejder sammen. Tilrettelægger et samlet, overskueligt forløb. Hele vejen fra indlæggelse til opfølgning og genoptræning, som måske skal fortsætte i det lokale sundhedscenter.

Sundhed handler først og sidst om at hjælpe mennesker.

***

Det gælder ikke kun behandling af såkaldte somatiske sygdomme.

For en måned siden besøgte jeg Psykiatrisygehuset i Slagelse. Her mødte jeg to yngre kvinder. Katrine og Malou. Som fortalte om hverdagen på den afdeling,

hvor de er indlagt.

Begge blev indlagt første gang, da de var teenagere. Siden har de været inde og ude af behandlingssteder i årevis.

To kvinder – stærke og sårbare på samme tid. Som kæmper en kamp, vi andre dårligt kan forestille os. Den kamp skal de ikke kæmpe alene.

Danmarks unge er måske den dygtigste og flittigste generation nogensinde. Bevidste om deres valg. Udsyn mod verden. Tager ansvar for sig selv og hinanden.

Men samtidig giver omkring hver fjerde kvinde mellem 16 og 24 år udtryk for, at hun har det mentalt dårligt.

Og siden 2010 er antallet af patienter i børne- og ungdomspsykiatrien steget med mere end 50 pct.

Det bekymrer mig dybt.

Regeringen vil tilføre 2,1 mia. kr. mere til psykiatrien over fire år. Som en del af en fælles plan – der skal løfte indsatsen hele vejen rundt.

I den ene ende af spektret: Sårbare unge.

De skal have hjælp i tide – før problemerne vokser sig uoverskuelige.

Derfor vil regeringen blandt andet give tilskud til psykologhjælp til unge ned til 14 år med angst og depression.

I den anden ende af spektret: Mennesker med svære psykiatriske diagnoser.

De skal også opleve bedre forhold: Bedre og mere intensiv behandling. Mere sammenhængende indsats. Bedre rekruttering af medarbejdere med de rette kompetencer.

***

Alle skal med i fællesskabet. Unge. Og ældre.

I min generation var vores bedsteforældre gamle, da de var i 60'erne.

Vores forældre, da de var i 70'erne.

Vi selv – føler os unge i 50'erne.

I dag har mange udsigt til et aktivt og godt liv – langt op i årene.

Det kan vi godt glæde os over. Og se frem til.

Men der er desværre også ældre – alt for mange ældre – som føler sig ensomme.

Andelen af selvmord er næsten dobbelt så høj blandt ældre, som i resten af befolkningen.

Det er hjerteskrærende. Ja – næsten skamfuldt for et samfund.

Vi har hver især et ansvar for vores nærmeste. Kommunen eller hjemmehjælperen hverken kan eller skal erstatte varmen fra familie og venner.

Men det store fællesskab skal kunne favne dem, som har brug for det. Den ambition må vi have.

Regeringen vil afsætte mere end 700 millioner kroner over 4 år til bedre ældrepleje, mere omsorg og til at tiltrække flere medarbejdere.

***

I det hele taget vil regeringen sætte borgerne i centrum. Og dermed også sætte de

medarbejdere, der yder direkte service til borgerne, i centrum.

Vi kender dem alle sammen. Den kompetente jordemor. Dygtige tandplejer. Engagerede pædagog. Venlige portør. Og alle jer andre.

Alle jer, som gør den store forskel for mennesker. Unge som gamle.

I skal have mere frihed til at gøre det, I er bedst til. Udøve jeres fag.

I sidste måned fremlagde regeringen første del af en ny sammenhængsreform.

130 forslag, som skal give mindre papirarbejde. Og mere borgernær omsorg.

Det kræver blandt andet dygtige ledere. Som træder i karakter. Og kan udfylde de friere rammer.

Derfor vil ét af regeringens kommende udspil handle om, hvordan vi hæver kvaliteten blandt lederne i den offentlige sektor.

Og henover efteråret vil vi fremlægge flere udspil med samme sigte: At skabe mere sammenhængende service.

Ikke mindst for de mennesker, som kæmper med flere udfordringer på samme tid. Ledighed. Sygdom. Måske et misbrug.

De skal ikke mødes af en labyrint af systemer. De skal have hjælp som hele mennesker. Med en samlet indsats, der tager hensyn til netop deres historie. Deres situation.

Det vil regeringen give endnu bedre mulighed for – med et nyt udspil, som vi præsenterer meget snart.

Ingen mennesker passer i kasser. Og ingen skal efterlades på kanten af fællesskabet.

***

For nogle uger siden besøgte jeg daginstitutionen Gaia på Amager. En af landets største institutioner. Fuld af charmerende og kvikke unger.

Når man ser på danske børn og unge i dag, er det svært ikke at være optimist på Danmarks vegne.

For de fleste børn i Danmark har det godt. Klarer sig godt.

Men ikke alle. Alt for mange får stadig ikke de muligheder og den tryghed, som de har fortjent.

Skridt for skridt har regeringen fremlagt en samlet strategi, der skal hjælpe børn og unge på kanten.

Styrket dagtilbuddene. En halv milliard kroner til skoler med elever, som har det fagligt svært. Flere praktikpladser. Lettere veje til erhvervsuddannelserne.

Nu lægger vi de næste spor ud.

Vi giver én milliard kroner ekstra til en tidlig indsats for børn i sårbare familier. Flere og bedre uddannede pædagoger. Tættere kontakt mellem sundhedsplejerskerne og sårbare familier.

Vi justerer folkeskolereformen. Trækker fagligheden op. Giver mere lokal frihed.

Og i år sender vi 3.000 elever i fjerde klasse ud på en mini-dannelsesrejse. Rundt i Danmark. For at vise dem nye sider af deres land. Styrke forståelsen for fællesskabet.

Efter folkeskolen – ungdomsuddannelserne. Flere unge skal vælge og gennemføre en erhvervsuddannelse.

Siden valget er vi nået et stykke. Frafaldet er lavere. Fagligheden højere. Flere

unge søger ind.

Det sætter vi 2 milliarder kroner ekstra af til over de næste fire år. Til at styrke vejen fra folkeskole til faglært. Opgradere folkeskolens praktiske fag. Og øge kvaliteten af erhvervsuddannelserne.

Danmarks unge er Danmarks fremtid. Det er vores forpligtelse, at alle kommer med fra start. Får de bedste muligheder for et godt liv. Bliver en del af fællesskabet.

Ingen kan alt – men alle kan noget.

***

Det gælder også mennesker, som ikke er født i Danmark. Men som er kommet hertil på flugt fra krig eller konflikt.

Hver har sin historie. Sine drømme. Sine mareridt.

Jeg ville ønske, at vi kunne hjælpe hver og en.

Men det kan vi ikke. Antallet betyder noget.

Derfor har regeringen og Dansk Folkeparti strammet udlændingepolitikken.

Sammen med en forstærket indsats i EU har vi bragt asyltallet ned. I 2017 var tallet det laveste i ni år.

Den indsats vil vi fortsætte. Krigsflygtninge, som kommer til Danmark skal mødes med hjælp og tryghed. Men også med klare forventninger.

For det første en forventning om, at husly er midlertidigt.

Når behovet for beskyttelse ophører, skal man rejse hjem igen. Hjælpe med at genopbygge sit hjemland. Sådan må det være.

For det andet en forventning om, at man som udgangspunkt forsørger sig selv, mens man er her.

Regeringen har indgået en trepartsaftale med arbejdsmarkedets parter, som medvirker til, at langt flere er i arbejde. Siden valget er andelen af flygtninge, som er i job – efter tre år i Danmark – fordoblet.

Det er et kæmpe skridt fremad. Ikke mindst for den enkelte – uanset hvor ens fremtid ligger.

Men én ting er sikkert. Ingens fremtid skal ligge i en ghetto.

I alt for mange år, har man stillet alt for få krav til de udlændige, som kom til landet.

Accepteret at mange klumpede sig sammen. I en lukket verden. Uden ordentlig kontakt til resten af samfundet.

Den går ikke længere.

Regeringen har fremlagt en strategi, der gør op med parallelsamfund.

Bedre fordeling i daginstitutioner. Tidligere opsporing af udsatte børn. Målrettede sprogprøver. Styrket politiindsats. Hård indsats mod kriminelle. Og et mål om, at Danmark ikke har ghettoer i 2030.

I alt 20 konkrete tiltag. Forankret i syv politiske aftaler. Med bred politisk opbakning. Et godt og markant afsæt – for et langt sejt træk. Som vi ikke må glemme her i Folketinget, når andre dagsordener presser sig på.

Regeringen vil fremlægge en række lovforslag på baggrund af de politiske aftaler. Tak til alle jer, som har bakket op.

Vi skal skabe et stærkt fællesskab. Og vi skal skabe det sammen.

***

Men vi skal også sige fra. Som i helt fra. Overfor dem, som misbruger tilliden.

Hovedstadsområdet oplever lige nu nye bandeuligheder. Skyderier på åben gade blandt helt uskyldige borgere.

Vi skal aldrig acceptere den form for afstumpet adfærd.

Jeg ved, at politiet tager situationen meget alvorligt. Er massivt til stede i de berørte områder.

Regeringen har skærpet straffene for bandekriminalitet. Også for skyderi i det offentlige rum.

Samtidig har anklagemyndigheden nu nedlagt et foreløbigt forbud mod gruppen Loyal to Familia. Og bedt domstolene tage stilling til, om man kan opløse gruppen.

Det lykkedes at stoppe sidste års bandekonflikt. Ikke mindst på grund af en stor indsats fra politiet. Også denne gang sættes alle kræfter ind på at stoppe banderne.

***

Danmark skal være lukket for dem, der ikke vil fællesskabet.

Men åbent for dem, som gør det stærkere. Dygtige, udenlandske talenter.

Danske virksomheder skaber den velstand, som muliggør velfærd.

Derfor er det alvorligt, når de ikke kan få de medarbejdere, de har brug for.

Hver udlænding, som kommer til Danmark på det, der hedder beløbsordningen, bidrager med hundredtusindvis af kroner til de offentlige kasser. Samlet set tæt på halvanden milliard kroner hvert år.

Penge, som vi kan bruge direkte til uddannelse, sundhed, velfærd.

Alligevel insisterer et flertal udenom regeringen på, at gøre det så bøvllet som muligt for danske virksomheder at ansætte talenter fra udlandet.

Folketingets opgave er ikke at modarbejde danske virksomheder. Tværtimod.

Vi skal give virksomhederne ordentlige vilkår. De skal ansætte medarbejdere på gode vilkår.

Regeringen har længe forsøgt at få opbakning til at ændre reglerne. Uden held. Nu forsøger vi igen. Med inddragelse af arbejdsmarkedets parter. Som heller ikke ønsker unødigt bøvl.

I morgen vil regeringen fremlægge et udspil. Det skal også gøre det lettere at tiltrække medarbejdere fra lande, som vi i forvejen har stærke økonomiske bånd til. Som USA, Canada, Singapore, Japan.

Danske virksomheder, skal have den kvalificerede arbejdskraft, de mangler – uden at vi åbner døren for dem, vi ikke har brug for.

Denne gang håber jeg, at et flertal i Folketinget vil være med til at løse problemerne. De er reelle. Og de vokser.

Fællesskabet bliver ikke svækket af at få dygtig hjælp udefra.

***

Det gælder også for rigsfællesskabet.

Et levende fællesskab. Hvor vi tager debatterne, når de er nødvendige. Engagerer os i hinanden. Finder løsninger sammen.

For få uger siden indgik jeg en aftale med formanden for Grønlands landsstyre, Naalakkersuisut, om dansk bidrag til at virkeliggøre en grønlandsk vision. Om nye lufthavne – og et styrket erhvervssamarbejdet mellem Danmark og Grønland.

Det er et engagement, som jeg glæder mig over. Er stolt af.

Jeg vil gerne i dag kvittere for den opbakning, der er givet fra partierne her i Folketinget.

Skal vi holde fællesskabet levende, må vi have viden om hinanden. Forstå vores forskelle, ligheder og historie. Så vi nedbryder fordomme og opbygger tillid.

På årets rigsmøde på Færøerne drøftede vi i fællesskab, hvordan vi kan sætte gang i en indsats for at øge kendskabet til hinanden i rigsfællesskabet.

Det forventer jeg, at vi kan sætte i værk, når jeg senere på året mødes med lagmanden og formanden for Naalakkersuisut. Både Færøerne og Grønland ønsker større indsigt og inddragelse i udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

Det stiller nye krav til den måde, vi samarbejder på i rigsfællesskabet.

Det er et tema, som regeringen ser frem til at drøfte mere indgående med Færøerne og Grønland i den kommende tid.

***

Stærke fællesskaber er også vejen frem for Danmark ude i verden.

På kort tid er meget forandret.

Den verdensorden, vi har taget for givet siden anden verdenskrig, er under fundamental forandring.

Tiden er ikke til at stå mere alene. Det er nu vi har brug for fællesskabet.

Med vores naboer. Med de lande, vi deler værdier og skæbne med.

I 45 år har vi været en del af EU. Vi nærmer os et guldbryllup. I 25 år har vi været med i Det Indre Marked. Vi fejrer sølvbryllup.

Hvad har vi fået?

Enorme fordele.

Samme spilleregler for store og små lande. Varerne kan flyde frit.

Over halvdelen af den samlede danske eksport af varer og tjenesteydelser går til det indre marked i EU.

Har det gjort os mindre danske?

Nej.

Der er ikke en modsætning mellem dansk suverænitet og et stærkt engagement i Europa. Tværtimod.

Vi skal stå sammen med resten af Europa. Deltage aktivt. Tage ansvar for udviklingen. Og gøre hvad vi kan for at trække samarbejdet i vores retning.

For vi har masser at byde ind med.

Flere og flere ser mod Danmark som et forbillede for deres egne samfund. Den danske flexicurity-model. Vores tilgang til migration. Digitalisering. Grøn omstilling.

Og et Europa, der står sammen, bliver stadig vigtigere for Danmark.

Det, vi før har taget for givet, er nu på spil.

Frihandel. Kampen mod klimaforandringer. Demokratiske værdier.

På alle disse spørgsmål er Europa i dag den stærkeste globale stemme. Den vokser i lokalet.

Men også EU står overfor store forandringer.

Om et halvt år forlader Storbritannien fællesskabet. For mig at se en tragedie. Men det er briternes valg.

Jeg håber, vi lander en god og balanceret aftale. Som i det mindste afbøder de værste virkninger. Det er i alles interesse.

Men selv dét ser svært ud.

Vi må forberede os på, at der måske ikke kommer en aftale om Brexit. Derfor sætter vi nu en række ting i værk. Hyrer toldere. Forbereder systemerne.

Samtidig vil jeg gerne slå fast, at vi – uanset hvordan forhandlingerne lander – naturligvis vil tage vare på de tusindvis af briter, som allerede i dag bor i Danmark. Det er kun ret og rimeligt.

***

EU er afgørende for Danmark. Det samme er NATO. Og også NATO befinder

sig en i brydningstid.

Prisen for vores sikkerhed er steget.

Det er sådan set rimeligt nok. Vi kan ikke forvente, at andre landes skatteborgere skal være med til at betale for vores sikkerhed, hvis vi ikke selv tager mere ansvar.

Derfor øger vi udgifterne til forsvaret markant med det seneste forsvarsforlig.

Samtidig yder vi en stor indsats ude i verden.

Vi sender verdens bedste soldater. Til de farligste missioner.
Til Afghanistan og til Irak, hvor vi går forrest i kampen mod ISIL.

Men også til steder, hvor freden skal beskyttes. Balkan og Baltikum. I år har jeg besøgt vores soldater begge steder.

Dygtige, ordentlige og engagerede mennesker. Som bringer de værdier, vi kæmper for, med sig.

I dag vil jeg sige til Danmarks udsendte: Vi er stolte af jer. Jeg er stolt af jer.

Danmark kan på alle måder være sin indsats bekendt. Det er ikke mindst jeres fortjeneste. Tak!

***

Danmark kan også være sin indsats bekendt, når det gælder en af de største udfordringer i verden lige nu: Klimaet. Den globale opvarmning.

Menneskers påvirkning af klodens klima nærmer sig et kritisk punkt. De scenarier, vi længe har talt om, bliver nu gradvist til virkelighed.

Vores udledning af klimagasser, risikerer at sætte gang i en kædereaktion. Som vi ikke kan styre. Og som vil ændre livsbetingelserne for vores børnebørn og deres børn.

Det går ikke.

Jeg ønsker et Danmark, som går forrest. Som trækker verden i en grønnere retning.

Men jeg ønsker også et Danmark, som ikke mister modet.

For selvom udfordringen er stor. Så må vi ikke give op. Vi skal tro på, at vi kan gøre noget ved det.

Ny grøn energi er nu billigere end ny sort energi.
Nye teknologier ser dagens lys.

Det kan vi godt glæde os over.

Lige før sommerferien indgik vi sammen med alle partier i Folketinget den grønneste energiaftale i Danmarkshistorien. Tak for det.

Tre nye havvindmølleparker. Lavere elafgifter. Grøn strøm bliver billigere.

Det kan vi godt glæde os over.

I de 17 år, der er gået siden systemskiftet i 2001, har vi tredoblet den grønne strøm. Skabt verdens bedste energisystem. Verdens bedste vilkår for grønne investeringer. Og blevet europamestre i eksport af energiløsninger.

Det kan vi godt glæde os over.

Nu skal vi sætte kursen for de næste 17 år. Så vores børn og børnebørn også får noget at glæde sig over.

Transportsektoren står i dag for en fjerdedel af Danmarks CO₂-udledning. Og luften i de største byer er for forurenet.

Derfor sætter regeringen nu et klart mål:

Om 12 år – kun 12 år – vil vi lukke for salget af nye diesel- og benzinbiler.

Og om 17 år skal hver eneste nye bil i Danmark være en elbil eller anden form for nul-udledningsbil.

Det vil betyde, at der i 2030 vil være over én million hybrid-, el- eller tilsvarende grønne biler i Danmark.

Det er en stor ambition. Som ikke bliver let at nå. Men netop derfor skal vi forsøge.

Regeringen vil tage de første skridt i et nyt luft- og klimaudspil, som vi præsenterer i næste uge.

Nu sætter vi kursen. Og sender et klart signal til EU, bilindustrien og resten af verden.

Diesel- og benzinbiler i Danmark skal være fortid. Fremtiden er grøn – og den er meget tæt på.

Det gør vi, fordi vi er i kapløb med tiden. Med klimaforandringerne.

Til gengæld skal vi ikke gøre klimainsatsen til et politisk kapløb. Vi når kun i mål, hvis Folketinget står sammen. Hvis Danmark står sammen. Som vi har tradition for. Så vi kan trække de andre lande med.

Det er også baggrunden for, at regeringen har inviteret statsledere, virksomhedsledere, eksperter, ngo'er og mange andre fra hele verden til topmøde i København om to uger.

Til et af de største grønne topmøder i verden i år. Og det første i rækken under Partnerskabet for bæredygtighed og grøn vækst – P4G. Som Danmark har taget initiativ til. Investeret i. Og sat sig i spidsen for.

Og som skal brede de grønne løsninger ud til hele verden. I en skala, hvor de virkelig batter.

P4G vil blandt andet samarbejde om udskiftningen af dieslbusser med el-busser i Mexico City, São Paulo, Medellín og Santiago. Byer, som tilsammen har næsten 30 millioner indbyggere.

På den måde er der sammenhæng mellem, hvad vi gør herhjemme – og ude i verden. Vi kæmper for en bedre fremtid.

***

Og det skal vi blive ved med.

Generationer før os har bygget det Danmark, vi har i dag. De stod overfor store udfordringer. Som de overvandt.

Det skal vi også gøre.

Vi må aldrig miste modet. Altid tro på os selv. På hinanden.

Skridt for skridt skal vi nå resultater. Sådan er folkestyre.

I det nye folketingsår skal der også – være valg.

For dem, der ikke har tålmodighed til at vente, kan jeg i dag afsløre – en dato.

Der skal være valg – til Europaparlamentet – til afholdelse søndag den 26. maj 2019.

Et vigtigt valg i en særlig tid. For Danmark. Og Europa.

Datoen for folketingsvalget venter jeg så med.

Jeg håber og tror, at vi også i dette folketingsår kan fortsætte det gode samarbejde om de mange opgaver, der skal klares, før vi når dertil.

Vi er i sagens natur ikke enige om alt. Alligevel skal vi løfte i flok. Række ud over uenighederne. Nå hinanden.

Nutiden er bedre end fortiden. Fremtiden bliver endnu bedre.

Vi skal give et friere, rigere og mere trygt Danmark videre til næste generation.

... disse smukke unge mennesker. Gid de længe leve må!

DANMARK LEVE. Hurra! Hurra! Hurra!

Kilde

www.altinget.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Venstre, Åbningstale

Relateret

Lars Løkke Rasmussens tale ved Folketingets åbning
4. oktober 2016

Lars Løkke Rasmussens tale ved Folketingets åbning
3. oktober 2017

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/statsministerens-tale-ved-folketingets-aabning-2018>